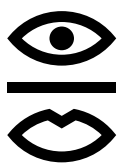


WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE



Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogorskiego



Instytut
Muzyki
UZ

Dr Artur Lesicki

Uchwałą Rady Wydziału Wokalno-Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, z dnia 25 kwietnia 2019 r., nadano mgr. Arturowi Lesickiemu stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Promotorem w przewodzie był prof. dr hab. Karol Ferfecki (Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach), a recenzentami: dr hab. Zbigniew Jakubek (Uniwersytet Rzeszowski, Wydział Muzyki) i dr hab. Jerzy Główczewski (Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, Wydział Kompozycji, Interpretacji, Edukacji i Jazzu, Instytut Jazzu).

Na rozprawę doktorską składało się dzieło artystyczne zintegrowane z częścią opisową - teoretyczną pod wspólnym tytułem *Gitara akustyczna jako instrument współczesnej muzyki jazzowej. Przedstawienie możliwości technicznych oraz sposobów wykorzystania w improwizacji na bazie reharmonizacji tematów polskiej muzyki filmowej zawartych na płycie „Celuloid”*.

Dzieło artystyczne obejmowało wybrane kompozycje czołowych polskich twórców muzyki filmowej (m.in. Krzysztofa Komedy, Jerzego „Dudusia” Matuszkiewicza, Wojciecha Kilara, Andrzeja Kurylewicza, Andrzeja Korzyńskiego, Tomasza Stańki) oraz dwa utwory autorskie.

Artur Lesicki w 2010 r. ukończył studia licencjackie na kierunku *jazz i muzyka estradowa* w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Zielonogorskiego. Następnie studiował na kierunku *jazz i muzyka estradowa* w Instytucie Jazzu na Wydziale Kompozycji, Interpretacji, Edukacji i Jazzu Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, które ukończył w 2013 r. z tytułem magistra sztuki.

Od 2013 r. wykłada na kierunku *jazz i muzyka estradowa* na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogorskiego (Instytut Muzyki) i prowadzi przedmioty: Instrument główny - gitara, Improwizacja i inne zajęcia praktyczne.

Jest także wykładowcą na kierunku *jazz i muzyka estradowa* na Wydziale Instrumentalnym Akademii Muzycznej im. K. Lipińskiego we Wrocławiu.

Istotną częścią działalności pedagogicznej dr. Artura Lesickiego są prowadzone wykłady i zajęcia praktyczne na warsztatach muzycznych w Puławach, Bolesławcu, we Wrocławskiej Szkole Jazzu i Muzyki Rozrywkowej, a także



FOT. EDGAR DE PORAY

na warsztatach odbywających się w ramach festiwali muzycznych. Na uwagę zasługują wydane publikacje z zakresu metodyki nauczania gry na gitarze jazzowej, które cieszą się dużą popularnością na polskim rynku, są to m.in.: [1] *Rzemiosło i Sztuka*, Szkoła DVD, Wydawnictwo AVT, 2005, [2] *Rzemiosło i Sztuka*, cz. II, Szkoła DVD, Wydawnictwo Absonic, 2007, [3] *Jak oni to Robią? - Tajniki Solowej Gry Akordowej*, Książka i płyta CD, Wydawnictwo Absonic, 2008.

Podczas ponad 25-letniego doświadczenia pedagogicznego miał swój udział w wychowaniu całej rzeszy znakomicie funkcjonujących na profesjonalnym rynku muzycznym gitarzystów. Jest twórcą autorskich programów nauczania gry na gitarze jazzowej, brał udział jako ekspert w pracach CEA.

Artur Lesicki działalność profesjonalną jako instrumentalista (gitarzysta) rozpoczął w 1992 r. Uczestniczył wielokrotnie w polskich festiwalach jazzowych m.in.: Jazz Jamboree, Warsaw Summer Jazz Days, Jazz Nad Odrą i in. Występował za granicą (Japonia, Chiny, Francja, Włochy, Rosja, Niemcy, Holandia). Jest laureatem licznych nagród m.in.: Międzynarodowego Konkursu Zespołów Jazzowych Jazz Juniors'92 w Krakowie (nagrada z duetem HAND MADE), Międzynarodowego Festiwalu Poznań Jazz Fair'94

(I i II nagroda z zespołami FUNKY GROOVE i SALTED PEANUTS), Akademickiego Forum Kultury w Krakowie (I nagroda z zespołem FUNKY GROOVE), Klucz do Kariery Pomorskiej Jesieni Jazzowej (z zespołem SALTED PEANUTS).

W latach 1995-1998 współpracował z Krystyną Prońko w zespole Supersession II. Muzyk jest także jednym z liderów czołowej polskiej formacji FUNKY GROOVE. Czytelnicy magazynu „Jazz Forum” w swojej corocznej ankiecie uznali już dwukrotnie FUNKY GROOVE za najlepszy jazzowy zespół elektryczny (2003 i 2004 r.).

Gitarzysta ma na swym koncie także współpracę z wieloma czołowymi muzykami, m.in.: Peterem Herbolzheimem, Adamem Holzmanem, Zbigniewem Namysłowskim, Wojciechem Karolakiem, Tomaszem Szukalskim, Krzysztofem Kiljańskim, Gordonem Haskelllem, Dorotą Miśkiewicz, Urszulą Dudziak, Krystyną Prońko, Katarzyną Groniec, Henrykiem Miśkiewiczem. Współpracował z orkiestrami Tomka Szymusia, Krzysztofa Herdzina i Adama Sztaby.

Artur Lesicki współpracował także jako muzyk sesyjny nagrywając muzykę teatralną i filmową. Uczestniczył w projektach z artystami: Anną Marią Jopek, Krystyną Prońko, Katarzyną Groniec. Nagrywał muzykę teatralną oraz filmową, m.in.: uhonorowaną wieloma nagrodami ścieżkę dźwiękową Jana Kantego Pawluśkiewicza do filmu *Papusza*, big-bandowe standardy w filmie J. Majewskiego *Excentrycy, czyli po słonecznej stronie ulicy*, muzykę do ob-

razów Waldemara Krzystka, kompozycje Leszka Możdżera napisane do sztuk teatralnych. Uczestniczył w programach telewizyjnych (Taniec z Gwiazdami, Fabryka Gwiazd), był członkiem orkiestry i solistą podczas festiwalu w Sopocie, Top Trendy i Krajowego Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu.

W dorobku fonograficznym Artura Lesickiego znajdują się między innymi płyty: Artur Lesicki Acoustic Harmony - *Stone and Ashes* oraz *An Unbelievable Silence* (płyta została wydana przez światowy koncern Universal. Album zyskał miano najlepszej płyty jazzowej miesięcznika „Gitarra i Bas”, 2004), Funky Groove - *Funky Groove*, Funky Groove - *Go To Chechua Mountain*, Katarzyna Groniec - *Emigrantka*, Salted Peanuts - *Jazzy Positive*, Krystyna Prońko - *Supersession II*, Krystyna Prońko - *Złość*, Adam Wendt Trio - *Triologue*. Album *Napiórkowski - Lesicki Celuloid* (nominowana do nagrody Fryderyk 2016). Dorobek Artura Lesickiego dopełniają liczne kompozycje, chętnie wykonywane przez artystów polskich i zagranicznych.

Serdecznie gratulujemy dr. Arturowi Lesickiemu i życzymy wielu sukcesów na drodze artystycznej, naukowej i dydaktycznej, a także w życiu osobistym.

J. Sz



Instytut Sztuk
Wizualnych
UZ

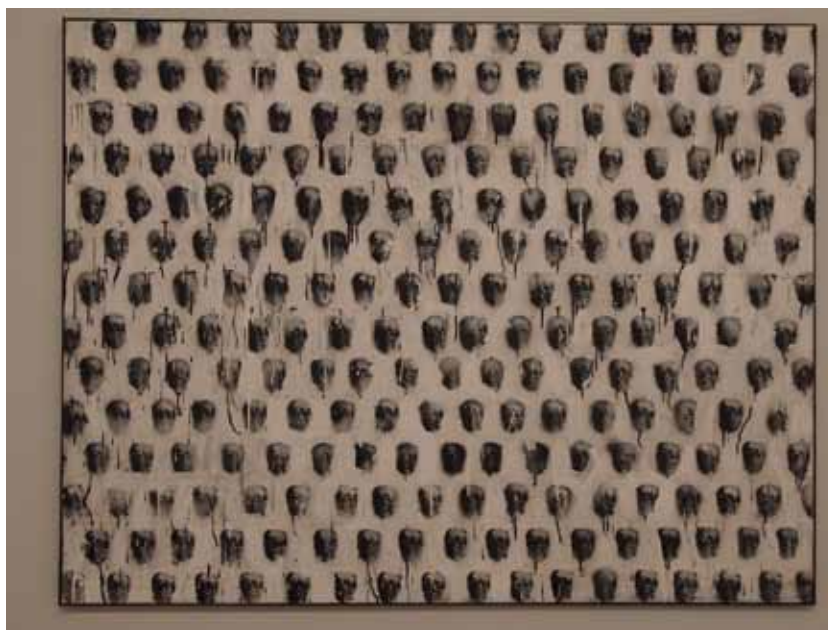
Radosław Czarkowski OCALENIE

Galeria Wieża Ciśnień, Konin
22 marca - 19 kwietnia 2019

Kość z kości... tytuł obrazu, tytuł cyklu, tytuł prezentacji, coś z czegoś, nic z niczego. Może być o miłości, o niewinności, bądź o winie i karze. Może być o podobieństwie, może być o Kainie i Abla..., o gatunku, gdy ryba w górę strumienia zmierza na tarło, by życie w życie zamienić. Ziarno wzrasta, by oddać ziarna. Głowa wymienia myśl za myśl, stygmatyzowany motyl obraca się w popiół. Słowo buduje słowo, a kontekst - inny kontekst. Wzrastają znaczenia. Zamalować słowo i zapisać własne - zbudować nowy porządek.¹

Kość z kości to wystawa najnowszych prac Radosława Czarkowskiego (artysty, pedagoga, dyrektora Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.) Pokaz siedmiu najnowszych prac odbył się w ośmiobocznej Galerii Wieża Ciśnień w Koninie.

Kość z kości, przerabianie, obracanie, przekształcanie, czegoś w coś, robić czymś, zamieniać coś. W zależności



KOŚĆ Z KOŚCI – AKRYL, PŁÓTNO, WYM. 135X175 CM; MULTIPLIKOWANY ZA POMOCĄ SZABLONU WIZERUNEK LUDZKIEJ CZASZKI NA BIAŁYM TLE; FOT. AUTOR PRACY RADOŚLAW CZARKOWSKI

w jakim postawimy się kontekście, zmiana nabierze innego znaczenia, niezależnie czy dzieje się to w kontekście dokonywanych przekształceń bądź w odniesieniu do zmiany czegoś w coś. Czy dotychczasowe życie zmienione w coś innego nadal pozostaje tym samym? Nic nie rodzi się z niczego, każdy artysta jest w jakimś sensie ostatni lub pierwszy, kwestia pierwszeństwa jest dziś mało istotna, każdy artysta jest czymś dłużnikiem, skądś przychodzi. Tym samym nic nie może być z nie istniejącego albo

¹ Fragm. tekstu do wyst. Radosław Czarkowski

szerzej, nie powstaje z niczego, podobnie jak coś nie przechodzi w nic.

Ziarno posiać na wypalonym czarnoziemiu i czekać... by kość z kości, czytamy na jednym z obrazów, zasiać ziarno na nowo, czekać aż wyrosnie, odciąć się od przeszłości, żyć w spokoju, być sobą. Silne Ego powtarza, że kiedyś w przyszłości to się wydarzy, nie wie jednak, że zawierając pokój z chwilą terażniejszą, nie odwracając się, staje się w istocie jego końcem. Chwila terażniejsza to otwarta przestrzeń, pole, na którym toczy się życie.

A cenzor głowy myśl wolną i tak do kości ogryzie, czytamy na kolejnym płótnie, *bo wolność* przenika całe życie, bo sztuka to wolność, to jakość, to wiara, to sens. Jednak cenzor z głowy, zawsze coś dodaje lub odejmuje. Stanowi żywą istotę, która porównuje i osądza. To istota żyjąca w polu świadomości, w której istnieją niezliczone kalkulacje. Cenzor wie, że wspomnienia, doświadczenia, pochodzą z przeszłości i nie pozwalają o sobie zapomnieć, cenzor ma w sobie śmierć i życie.

Rozmnażanie, pomnażanie czegoś, powtarzane kilkakrotnie w plastycznej multiplikacji jest jak sianie ziaren, obsiewanie pól przyszłych dni. Skupiona terażniejszość i ukryta energia przyszłości. Tworzenie to stwarzanie bytu od podstaw, to budowanie swojej własnej przestrzeni. To nieustające poszukiwanie i eksperyment. To wyzwanie rzucone wyuczonym sposobom działania i patrzenia. Ten eksperyment jest jak ryzyko, które artysta podejmuje i podejmuje je w samotności na własną rękę i odpowiedzialność, kładąc na szali, z jednej strony, możliwość zrozumienia, a z drugiej jego brak. Dostrzega w swojej misji szansę na to, że przestrzeń między nim a odbiorcą wypełni się sensem.

(...) Prace zaprezentowane na wystawie to siedem obrazów. To ćmy, ryby, czaszki, zakryte słowa, to symbole, atrybuty, zebrane w dzieciach, powielone w nieskończoność



ĆMA Z ĆMY, 135 X 175 AKRYL, PŁÓTNO, FOT. AUTOR

zdają się powtarzać tak, tak, tak... ma to miejsce, dzieje się, przeszłość nie istnieje! Zapisz słowo na ziemi zapisanej nagą dłonią, a stanie się nowy porządek2 zdanie to, zaczerpnięte z tytułu pracy z roku 2016, jest jak początek nowej drogi, jest jak nadzieja na ocalenie by, jak czytamy na ostatnim płótnie... w bólu i w miłości i w nadziei w górę strumienia aby życie za życie wymienić.

Fragment tekstu do katalogu wystawy,
dr hab. Magdalena Gryska prof. UZ

2 R. Bratt

OD LEWEJ: ĆMA Z ĆMY, 135 X 175 AKRYL, PŁÓTNO, I W BÓLU, I W MIŁOŚCI,
I W NADZIEI, W GÓRĘ STRUMIENIA, ABY ŻYCIE ZA ŻYCIE WYMIENIĆ, 135 X 175
AKRYL, PŁÓTNO, OŚC Z OŚCI, 135 X 175 AKRYL, PŁÓTNO, FOT. AUTOR



PAWEŁ ANDRZEJEWSKI, SERCE Z KAMIENIA, GALERIA NAD-POD, UNIWERSYTET ARTYSTYCZNY W POZNANIU, FRAGMENT EKSPOZYCJI, FOT. AUTOR



Wystawy Pawła Andrzejewskiego

Paweł Andrzejewski absolwent oraz pracownik badawczo-dydaktyczny Instytutu Sztuk Wizualnych WA UZ, zaprezentował w marcu i kwietniu swoje prace na dwóch wystawach indywidualnych: w Poznaniu, w Galerii NAD-POD, wystawę *Serce z kamienia* (26.02 - 11.03.2019 r.) oraz wystawę *HORYZONT* w Galerii Baszta, w Zbąszyniu (07.03 - 05.04.2019 r.). Na wystawie w Poznaniu pokazał przekrojącą wystawę z prac, wykonanych w technice litografii i druku cyfrowego -pigmentowego, natomiast w Zbąszyniu najnowsze prace wykonane w technice druku cyfrowego -pigmentowego. W Galerii Baszta zaprezentował już po raz drugi, swoje prace Jak możemy przeczytać na stronie Galerii: cyt. „Galeria Baszta cieszy się sporym zainteresowaniem. Różnorodność oraz cykliczność wystaw zachęca do odwiedzin, przedstawia najciekawsze zjawiska sztuki współczesnej. Zabytkowa brama wjazdowa pełni dziś odmienną rolę - prezentuje sztukę współczesną w różnej postaci od tradycyjnych technik po najnowsze środki wyrazu. Galeria prowadzi formę edukacji, jest miejscem dyskusji i spotkań zarówno artystów, jak i odwiedzających. Otwarta jest na współpracę ze szkołami oraz innymi instytucjami. Ekspozycję grafiki podziwiali Zbąszyniacy oraz uczniowie ze szkół z Ukrainy wraz z opiekunami. Zielonogórski artysta odwiedził Zbąszyn z wystawą pt. *Horyzont*. Artysta podczas otwarcia wystawy opowiadał o technice, którą się posługuje w swych realizacjach. Grafiki cyfrowe miały swą pierwszą odsłonę właśnie w Galerii Baszta”.

Paulina Komrowska-Birger

PAWEŁ ANDRZEJEWSKI, HORYZONT, GALERIA BASZTA - ZBĄSZYŃSKIE CENTRUM KULTURY, FRAGMENT EKSPOZYCJI, FOT. AUTOR



Bestiarium

„Bestiarium to iluminowana księga zawierająca przedstawienia zwierząt prawdziwych i fantastycznych, którym towarzyszą komentarze o charakterze dydaktycznym. Nasze Bestiarium to pokaz prac współczesnych artystów, w których pojawiają się motywy zwierzęce w formie metafor odnoszących się do ludzkich cech, sytuacji i emocji.” podkreśla w tekście kuratorskim o wystawie Anna Ciabach. Na wystawie zaprezentowałam obrazy wynikające z mojej fascynacji światem baśni i przyrody, oraz instalację *Podpalili stajnię pełną koni w zemście za królika*. Jak słusznie zauważyła kuratorka, w instalacji przywiązanie i tęsknota splata się

z potrzebą zemsty i okrucieństwem. Ciekawym doświadczeniem było dla mnie ujrzenie swoich prac w tak nietypowej przestrzeni wystawienniczej jaką jest pałac Józefa Brandta. Moje obrazy przyozdobiły sypialnię artysty. Prace wiszą na różowych, zdobionych tapetach świetnie wpisując się w wystrój pałacowy. Mimo swojego nowoczesnego charakteru nie wydają się obce w tradycyjnym wnętrzu. Wręcz przeciwnie - wyglądają jakby wisiały tu zawsze. Podobnie wygląda sprawa z instalacją. Dwa spalone końskie łby, postać królika przypominają trofea, które często możemy ujrzeć w pałacach. Wystawę można oglądać przez całe wakacje.

Basia Bańda

PODPALILI STAJNIĘ PEŁNĄ KONI W ZEMŚCIE ZA KRÓLIKA, INSTALACJA W PAŁACU BRANDTA, CENTRUM RZEŻBY POLSKIEJ W OROŃSKU, FOT. AUTOR



Transsfer

Galeria Szewska, Poznań

Kurator: Radosław Czarkowski, Pracownia Rysunku i Intermediów, ISW WA UZ

Organizatorzy: Jerzy Hejnowicz, Ewa Kulesza, Katedra Rysunku UAP

„W Galerii Szewska w Poznaniu został zainaugurowany cykl wystaw pomiędzy Instytutem Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego a Pracowniami Katedry Rysunku UA w Poznaniu. Wydarzenia te, naznaczone wspólnym tytułem *Transsfer*, prezentować będą działania w obu wymienionych ośrodkach akademickich.

W prezentacjach koncentrować się będziemy na aktywności studentów. Pragniemy tym samym, przedstawiać periodicznie, aktualną kondycję najmłodszego, współczesnego rysunku, jego warsztat i multimedialność, różnorodność zapisów oraz wszechstronność wypowiedzi:

od działań intuicyjnych, ekspresyjnych po utwory efemeryczne oraz te, które w dominującej mierze oparte są na intelektualnej kalkulacji. A także wszystkie inne, których natura nie jest przez nas dotąd rozpoznana.

Transsfer jest również miejscem prezentacji, obok działań najmłodszego pokolenia, dzieł artystów tworzących kadrę pedagogiczną obu uczelni. Instytut Sztuk Wizualnych w Zielonej Górze zaprezentował się właśnie w takim całościowym składzie. Sądzimy, że jest to doskonała okazja aby powołać stałą platformę współpracy i twórczej komunikacji.

Uczestnicy: Martyna Konieczna, Aleksandra Komorowska, Gabriela Kowaliczek, Aleksandra Kubiak, Alicja Lewicka-Szczegóła, Magdalena Gryśka, Adam Łucki, Radosław Czarkowski, Cezary Bednarczyk, Paulina Komorowska-Birger, Karolina Spiak, Olga Przybyszewska, Jarosław Jeschke, Paweł Jachtoma, Żywia Leszkowicz-Baczyńska.”

Jerzy Hejnowicz



FRAGMENT EKSPOZYCJI, FOT. MAGDALENA GRYSKA

Transfer to wystawa prac pedagogów i studentów Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jej otwarcie nastąpiło 18.03.2019 r. o godz. 17.00. Wystawa była czynna w dniach 19-23 marca 2019 r., ekspozycja mieściła się w Galerii Szewska, w Poznaniu, na ulicy Szewskiej 16. Jest to budynek F Uniwersytetu Artystycznego, gdzie mieści się Wydział Malarstwa UAP.

W wystawie brali udział pedagodzy Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersytetu Zielonogórskiego, którzy zaprosili do udziału w wystawie studentów swoich pracowni. Byli wśród nich przedstawiciele Pracowni Malarstwa oraz Pracowni Rysunku i Intermediów.

Magdalena Gryska

„Dialog w i z Cieszynem”

10 kwietnia br. w Galerii 36.6 w Cieszynie została otwarta wystawa studentów i wykładowców Instytutu Sztuk Wizualnych UZ zatytułowana Dialog. Wystawa ma miejsce w zaprzyjaźnionym Instytucie Sztuki Uniwersytetu Śląskiego.

Jej główną ideą jest pokazanie dialogu, na którym bazuje współpraca pomiędzy osobami prowadzącymi zajęcia i studentami. Do udziału w projekcie zostali zaproszeni wykładowcy Zakładu Multimediów Instytutu Sztuk Wizualnych: prof. Paulina Komorowska-Birger, dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła prof. UZ, dr Artur Pastuszek, dr Aleksandra Kubiak, mgr Karolina Spiak, mgr Marek Lalko oraz koordynująca przedsięwzięcie dr Patrycja Wilczek-Sterna. Studenci uczestniczący w wydarzeniu to: Liwia Litecka, Piotr Jaskóski, Natalia Grzywacz, Katarzyna Smugarzewska, Oliwia Konieczna, Daniel Książek, Weronika Dobrowolska, Kamil Kasperski oraz Adam Łucki. Ekspozycją prac towarzyszy tekst Dialog zewnętrzny autorstwa Artura Pastuszka, który w swoisty sposób poprzez wykorzystanie licznych cytatów formułuje dialog pomiędzy różnymi autorami.

Od 8 kwietnia pracowaliśmy wspólnie z grupą doktorantów Uniwersytetu Śląskiego nad montażem ekspozycji. Do pracy włączyła się większość z zaproszonych studentów. Po wernisażu mieliśmy okazję zobaczyć różne pracownie Instytutu Sztuki, spotkać się i porozmawiać z wykładowcami i studentami tamtejszej uczelni a także obejrzeć wystawę poświęconą abstrakcji geometrycznej (INTERDISCURSIVE NON-OBJECTIVE 2). Poza obowiązkami był też czas na zwiedzanie pięknego miasta Cieszyn. Wraz z przewodnikiem Władysławem Żaganiem poznaliśmy po krótku historię tego miasta i zabytkowego Wzgórza Zamkowego. Zwiedziliśmy także Centrum Designu a w nim aktualnie prezentowaną wystawę plakatu koreańskiego (2019 VIDAK International Poster Design Exhibition). Wiele informacji na temat tego miejsca przekazała nam na spotkaniu Lubomira Trojan - zastępca dyrektora tej placówki.

Bardzo dziękujemy za współpracę i życzliwość osobom spotkanym w Cieszynie a w szczególności dr hab. Adamowi Czechowi oraz dr hab. Krzysztofowi Pasztule, dzięki którym zostaliśmy zaproszeni do realizacji naszego projektu w murach tamtejszej uczelni.

Wystawa ta była jednym z pierwszych przedsięwzięć Koła Naukowego Wspólna Przestrzeń i została dofinansowana z budżetu Parlamentu Studenckiego UZ. Ekspozycję można oglądać do 10 maja 2019 roku.

Kurator wystawy: Patrycja Wilczek-Sterna



1



2



3



4

1 UCZESTNICY PROJEKTU WRAZ Z DR. HAB. ADAMEM CZEHEM ORAZ ZAPROSZONYMI GOŚCIMI.

2 WERNISAŻ WYSTAWY „DIALOG”, GALERIA 36,6, INSTYTUT SZTUKI W CIESZYNIE.

3 WIEDZANIE WYSTAWY „INTERDISCURSIVE NON-OBJECTIVE 2”, GALERIA UNIWERSYTECKA, INSTYTUT SZTUKI W CIESZYNIE.

4 ZWIEDZANIE PRACOWNI I ROZMOWY Z WYKŁADOWCAMI INSTYTUTU SZTUKI W CIESZYNIE.

AUTORZY ZDJĘĆ:
MAREK LALKO, PIOTR JASKÓLSKI, PATRYCJA WILCZEK-STERNA

Świetlica w galerii - wystawa Agnieszki Błędowskiej w galerii BWA w Zielonej Górze

Agnieszka Błędowska jest artystką i pedagogką związaną z z obecnym Instytutem Sztuk Wizualnych z przerwami od lat 90. Wystawa, którą niedawno prezentowała zielonogórska galeria BWA, była pokazem jej najnowszych prac, eksplorujących obszar idei gry. Przestrzeń wystawowa zamieniona została w rodzaj świetlicy - czyli miejsca „pomiędzy”, służącego do przeczekania określonego czasu w sposób aktywny. Świetlica z założenia nie ma być poczekalnią; raczej pełnić ma rolę podobną do klasy szkolnej, z tą różnicą, że tu użytkownik sam decyduje o sposobie jej wykorzystania. Artystka umieściła więc w wymyślonej przez siebie świetlicy gry i układanki, odnoszące się do świata zewnętrznego w jego politycznych, społecznych i ekonomicznych aspektach. W tekście opowiadającym o założeniach wystawy pisze: „Nieintuicyjne mechaniki gier, przy pomocy których przywołuję jedynie wyobrażenia doświadczeń, mogą wywołać reakcje - zaskoczenia, zakłopotania, strachu, śmiechu czy dyskomfortu tylko. To co proponuję, zapraszając do „zabawy”, nie jest wcale jednoznaczne. Tworzę w przestrzeni Galerii kilka punktów - miejsc do gry, a bieg wydarzeń i bezsensowne elementy świata składają się tu jakoś w całość. Mechaniki gier stały się inspiracją do stworzenia gier w takiej formie - potraktowałam je jako narzędzia, a nie przedmioty zabawy, co pokazuje ich możliwości do wykorzystania w interakcjach artystycznych i społecznych. W ten sposób stają się narzędziami komunikacji i wymiany - do testowania w bezpiecznych warunkach symulacji, bez bezpośredniego narażania na trudności realnej sytuacji. Gracz wciela się w zaplanowaną dla niego rolę. Gra angażuje jego emocje i zainteresowanie w podobnym stopniu co realność zdarzeń”.

Gry Błędowskiej są wymyślone przez nią samą, co wpisuje się w tak dziś żywy i wielobarwny świat tworzenia gier wideo, role playing i planszowych. Gra jest dziś integralną częścią świata realnego, w sensie intelektualnym, ale także komercyjnym. Od prostych układanek, poprzez zręcznościowe strzelanki aż do wielopoziomowych gier online, gry wideo są naszą codziennością, ale też wysublimowaną rozrywką. „Analogowe” gry planszowe ciągle stanowią także istotny element w sposobach spędzania czasu wolnego. Błędowska tworzy gry, które czasem odnoszą się do idei rywalizacji, ale częściej wymagają współdziałania, albo nawet nie mają prowadzić do jakiegokolwiek rezultatu, poza możliwością przyjrzenia się w ich zasadach, jak w lustrze uwypuklającym problemy przyniesione przez ponowoczesność.

Specyfiką wystawy w BWA była możliwość realnego zagrania w gry, a także ułożenia układanek. Najczęstszym przedmiotem interaktywnych działań była tu plansza z elementów uformowanych na kształt polskiej flagi, którą można było dekonstruować w sensie dosłownym, choć sens symboliczny był tu również bardzo obecny. Jednocześnie gdyby nie pierwotne ułożenie czerwonych i białych drobnych elementów, odniesienie do ważnego symbolu byłoby trudno dostrzegalne.

Subtelność tej wystawy, a jednocześnie zawarty w niej duży ładunek emocjonalny, wiążą się z niewidocznym na pierwszy rzut oka wysokim poziomem zaangażowania artystki w analizę reguł funkcjonowania współczesności. Stworzona przez nią świetlica spełniła swoje założenia jako miejsce spotkania i próba spojrzenia na złożoność świata, w którym żyjemy. Być może stała się też ona materializacją obszaru refleksji nad dalszym ciągiem dziejów ludzkości, w którym dla przetrwania potrzebna będzie interakcja, współpraca, wspólnota intelektualna. Pozorna „łatwość” relacji z elementami wystawy



FRAGMENT WYSTAWY, FOT. KAROLINA SPIAK



KRUCHA FLAGA - TABLICA MAGNETYCZNA, KOSTKI Z MARMURU, FOT. KAROLINA SPIAK



KRUCHA FLAGA - TABLICA MAGNETYCZNA, KOSTKI Z MARMURU, FOT. KAROLINA SPIAK



FRAGMENT WYSTAWY, FOT. KAROLINA SPIAK

wynika tu z medium, gry, która pozwala na natychmiastowe wejścia w ofiarowywany przez artystkę świat. Błędowska daje nam narzędzia, których skuteczność zależy od nas samych. Czy z nich skorzystamy i w jaki sposób, to otwarte pytania, na które nie ma oczywiście jednoznacznej odpowiedzi.

Agnieszka Błędowska, Świetlica, galeria BWA w Zielonej Górze